

Forslaget bør gaa igjennem uden Udvalgs Nedsættelse.

Sorup: Jeg skal tillade mig at støtte det Forslag, der er stillet om en Henviisning til Lønningsudvalget af Lovforslaget, for at det Spørgsmaal, som den ærede Forslagsstiller har bragt frem, kan blive undersøgt. Jeg tror, at det er svækkende for Hof- og Stadsretten, saaledes som den nu virker, at dens Domme fremtræde anonyme. Jeg tror, at det er en Svækkelse baade overfor Retterne og overfor Publikum og ogsaa med Hensyn til de enkelte Dommeres Stilling overfor Retten i sin Helhed. Det er klart, at jo flere Dommere der er i en Ret, jo mere fordeles Ansvaret sig og forsligtiger sig derved for den Enkelte. I saa Henseende tror jeg, at det vilde være en ikke ringe Fordel, om vi kunne faae det indrettet saaledes ved Hof- og Stadsretten, at Dommerne fremtraadte med deres Navne for de Domme, som de affagde, saa at man i ethvert givet Tilfælde vidste, hvem man havde at holde sig til. Det er ogsaa klart, at det under Forhandlingerne om Dommen i en væsentlig Grad maa støtte Minoriteten i dens naturligtvis undertiden berettigede Modstand mod Majoriteten, at den skal træde frem og staa inde for en saadan Dom. Naar Dommerne ikke fremtræde under Navn, kunne de altid skyde sig ind under, at det ikke er dem, som personlig bære Ansvaret. I Publikum vil man tage Hof- og Stadsretten som en Enhed, og den Enkelte, som har medvirket til Dommen, vil forsvinde, hans Ansvar vil ikke føles af Opinionen. Navnlig for at faae dette Spørgsmaal undersøgt og for paa dette Punkt at faae en Reform, skulde jeg ønske at faae Lovforslaget behandlet i et Udvalg, hvor man da ogsaa vilde kunne konferere med den høitærede Justitsminister om, hvorledes hans Stilling vil være til et saadant Forslag, som jeg ikke tror paa nogen Maade kan siges at indeholde noget Angreb hverken paa Retten eller paa noget som helst konservativt Princip. Jeg skal altsaa anbefale det stillede Forslag.

Svermøes: Jeg vil kun sige, at jeg overordentlig nødig ser dette Forslag henvist til Lønningsudvalget, navnlig paa den Motivering, der her er givet af den første ærede Læser. Det forekommer mig nemlig, at Lønningsudvalget aldeles ikke er sammenfat saaledes, at det kan afgive Garant for en rigtig Afgjørelse af det Hovedspørgsmaal, som her er trukket frem, og jeg for mit Vedkommende vil saa meget mindre ønske det, som jeg personlig er meget stærkt imod det, som er fremført af den ærede første Læser og ogsaa af den ærede sidste Læser. Jeg er desværre ganske Lægmand i saa Henseende, men jeg styr dog ikke at udtale som saadan, at jeg tror, at det vilde svække Rettens Ansæelse en hel Del, dersom den skulde stilles paa den Maade, som det ærede Med-

lem sagde. Jeg tror, at det er rigtigt, at det er i Folkets Bevidsthed, at det er Overretten og ikke 5 enkelte Medlemmer af denne Ret, der dømmer. Imidlertid skal jeg, da den ærede Formand for Retsreformudvalget har ment, at det kunde være hensigtsmæssigt at faae Lovforslaget henvist til Lønningsudvalget, ikke stemme imod det, men jeg formaar ikke at stemme for det.

Steenstrup: Jeg kan ikke negte, at det kaldt mig Noget for Brystet at høre, at det skulde være en Svækkelse for en Ret, at dens Dommere sætte Navn under deres Domme. Det ærede Medlem maa altsaa egentlig mene, at det er en Styrkelse for Rettens Dom, at der vel kun er 5, der sælde Dommen, men at det dog ser ud, som om der var 17, der stod bag ved. Jeg tror, det er en Svækkelse for Retten, at det ikke er saa, at det staa klart for Publikum, at der er kun 5 Dommere og ikke 17; det er jo dog ikke Meningen at lege Blindebuk med Folk. Naar det, havde jeg nær sagt, altid vides om en Underdommer, hvem det er — veed man nemlig ikke, hvem det er, behøver man blot at kaste efter i Statskalenderen, da ser man, hvem det er — og naar det er saa, at de ni Tiendedele af Landets Befolkning have en eneste Mand, som er ansvarlig for deres Underdomme, er det dog besynderligt, om der her i Kjøbenhavn skulde være noget helt Andet gjældende. Det Moment, som det ærede Medlem fremdrog, tror jeg altsaa, at man kun kan sige om, at det beror paa en ren Misforstaaelse af Forholdet; det kan ikke Andet end anbefale selve Sagen. Forøvrigt vil jeg sige, hvad jeg sagde før, at jeg og flere med mig paa ingen Maade har Noget imod, at Sagen gaar til et andet Udvalg; men hvad det andet paagjældende Udvalg, som er nævnt, nemlig Retsreform-Udvalget, angaar, saa har jo dets Formand selv erklæret — og han er dog en Kapacitet i det Spørgsmaal — at han anser det for heldigst, at Sagen kommer til Lønningsudvalget. Jeg skal derfor efter den Anbefaling, der er bleven Forslaget til Del fra flere Sider, fastholde Forslaget om Henviisning til Lønningsudvalget.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Forslag af Steenstrup, at Lovforslagets 2den Behandling standses, og at Sagen henvises til Udvalget angaaende de forskellige Forslag til Lønningslove, blev, efterat der ved den paa sedvanlig Maade foretagne Afstemning var afgivet 36 St. for og 3 imod samme, ved et paa Grund af det utilstrækkelige Stemmeantal foretaget Navneopraab, som nedenstaaende Liste nærmere udviser, vedtaget med 53 St. mod 6.